

مجله پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تبریز
دوره ۳۳ شماره ۵ آذر و دی ۱۳۹۰ صفحات ۲۲-۳۳

عدم تحمل بلاطکلیفی: مقایسه بیماران افسرده اساسی با بیماران وسوسی-اجباری

اصغر ارفعی: گروه روانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

رباب بشارت قراولکی: گروه روانشناسی، روانشناسی عمومی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

حسین قلی زاده: گروه روانشناسی، روانشناسی بالینی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران، نویسنده رابط:

عیسی حکمتی: گروه روانشناسی، روانشناسی عمومی، دانشگاه شهید بهشتی تهران، تهران، ایران

E-mail: Hossein.gholizade@yahoo.com

دریافت: ۸۹/۸/۱ پذیرش: ۹۰/۱/۶

چکیده

زمینه و اهداف: عدم تحمل بلاطکلیفی نوعی سوگیری شناختی است که بر چگونگی دریافت، تفسیر و واکنش فرد به یک موقعیت نامطمئن در سطوح هیجانی، شناختی و رفتاری تاثیر می‌گذارد. هدف مطالعه حاضر مقایسه عدم تحمل بلاطکلیفی در بین بیماران افسرده، وسوسی-اجباری و گروه سالم بود.

مواد و روش‌ها: ۴۸ بیمار افسرده (MDD) و ۴۶ بیمار وسوسی (OCD) به شیوه نمونه گیری در دسترس از بین بیماران مراجعه کننده به کلینیک روانپزشکی بزرگمهر و مرکز مشاوره شهر تبریز انتخاب شدند. گروه کنترل نیز به تعداد ۵۷ نفر بعد از همتا سازی با گروه‌های بیمار از میان دانشجویان و کارکنان دانشگاه علوم پزشکی تبریز به شیوه نمونه گیری تصادفی طبقه‌ای انتخاب شدند. آزمودنی‌ها به پرسشنامه افسرددگی بک (BDI-II)، سیاهه وسوسی-اجباری مادسلی (MOCI) و پرسشنامه عدم تحمل بلاطکلیفی پاسخ دادند.

یافته‌ها: بین گروه سالم و بیماران وسوسی در نمره کل عدم تحمل بلاطکلیفی و تمامی خرده مقیاس‌ها تفاوت وجود داشت ($P < 0.001$). همچنین بین بیماران افسرده با گروه سالم نیز در نمره کل و خرده مقیاس‌های ناتوانی برای انجام عمل و بلاطکلیفی در مورد آینده تفاوت معنادار وجود داشت ($P < 0.001$).

بیماران افسرده به غیر از خرده مقیاس بلاطکلیفی در مورد آینده، در بقیه خرده مقیاس‌ها و نیز نمره کل با گروه وسوسی تفاوت داشتند ($P < 0.001$).

نتیجه‌گیری: به طور کلی نتایج به دست آمده از این تحقیق نشان می‌دهد که عدم تحمل بلاطکلیفی یکی از ویژگی‌های بیماران وسوسی می‌باشد و نیز برخی از ابعاد آن با افسرددگی مرتبط است.

کلید واژه‌ها: بلاطکلیفی، افسرددگی اساسی، اختلال وسوسی-اجباری

مقدمه

بلاطکلیفی به صورت معناداری با برانگیختگی اضطرابی و افسرددگی همراه با فقدان لذت، همبسته می‌باشد (۱). اغلب تحقیقات صورت گرفته در این زمینه، بیشتر بر روی بیماران اضطرابی (خصوصاً اختلال اضطراب فراگیر) صورت گرفته است، به عنوان مثال پژوهش‌ها نشان داده اند که عدم تحمل بلاطکلیفی سازه مرکزی در تبیین نگرانی به عنوان ویژگی اصلی اختلال اضطراب فراگیر است (۲، ۳). اما تحقیقات بسیار اندکی تحمل بلاطکلیفی را در بین بیماران خلقی بررسی نموده اند. از سوی دیگر بسیاری از پژوهش‌ها نشان داده اند که اختلال اضطراب فراگیر با افسرددگی رابطه نزدیکی دارد. در حقیقت شواهد قابل توجهی وجود دارد

عدم تحمل بلاطکلیفی نوعی سوگیری شناختی است که بر چگونگی دریافت، تفسیر و واکنش فرد به یک موقعیت نامطمئن در سطوح هیجانی، شناختی و رفتاری تاثیر می‌گذارد (۱). افرادی که نمی‌توانند بلاطکلیفی را تحمل کنند، موقعیت‌های بلاطکلیفی را تنش برانگیز، منفی و فشار‌زا توصیف می‌کنند و سعی می‌کنند از این موقعیت‌ها اجتناب کنند و اگر نیز در این موقعیت‌ها قرار بگیرند کارکردشان دچار مشکل می‌شود (۲). از دیدگاه جبرگرایانه، بلاطکلیفی همیشه بوسیله فقدان یا ناکارآمدی دانش ایجاد می‌گردد کنند (۳). علاوه بر ارتباط این سازه با نگرانی، آشوبگی ناشی از

هدف پژوهش حاضر مقایسه عدم تحمل بلا تکلیفی در بین بیماران افسرده اساسی و اختلال وسوسی-اجباری می باشد.

مواد و روش ها

طرح پژوهش حاضر از نوع توصیفی و علی-مقایسه ای می باشد.

آزمودنیها:

جامعه پژوهشی مطالعه حاضر شامل تمامی بیماران مبتلا به اختلال افسردگی اساسی و اختلال وسوسی-اجباری مراجعه کننده به کلینیک های روانپزشکی و روانشناسی شهرستان تبریز بود که از بین آنها ۹۴ بیمار به عنوان نمونه انتخاب شدند. ۴۸ نفر از آنها مبتلا به افسردگی اساسی ۲۷ نفر زن (با میانگین سنی ۳۰/۷) و ۲۱ مرد (با میانگین سنی ۲۷/۲۲) و ۴۶ بیمار مبتلا به وسوسی-اجباری ۲۰ نفر زن با میانگین سنی ۳۲/۵ و ۲۶ مرد با میانگین سنی ۲۸/۹ می باشد که به صورت در دسترس از بین بیماران روانشناسی انجام گرفته باشد. این بیماران قبل از دریافت هرگونه درمان دارویی و غیر دارویی (حداقل در یک ماه گذشته) مورد ارزیابی و آزمایش قرار گرفتند. تشخیص اختلال توسط روانپزشک و از طریق مصاحبه تشخیصی و نیز پرسش‌نامه های روانشناسی انجام گرفت. ملاکهای ورود شامل داشتن سن بین ۱۸-۵۵، توانایی خواندن و نوشتمندی و تمایل فرد برای شرکت در مطالعه بود. همچنین ملاکهای زیر به عنوان ملاکهای خروج برای گروههای پژوهش در نظر گرفته شدند: وجود عقب ماندگی ذهنی، ابتلا به اختلال هم‌زمان، اختلال شخصیت، داشتن سابقه اختلال روانپزشکی (به غیر از افسردگی در گروه افسرده و وسوسی-اجباری در گروه وسوسی-اجباری)، سابقه سکته مغزی، آسیب به سر، تومور مغزی، بیماری قلبی، بیماری کبدی، متنزیت و سوء مصرف یا وابستگی به مواد. برای اطمینان از سالم بودن افراد گروه بهنجار، مصاحبه ساختار یافته (SCID) بر روی آنها اجرا شد که در صورت ابتلا به هر اختلالی در محور یک و یا محور دو از طرح آزمایش کنار گذاشته شدند. گروه کنترل پژوهش را نیز ۵۰ آزمودنی تشکیل داده است که از بین دانشجویان و کارکنان دانشگاه علوم پزشکی تبریز و بر حسب متغیرهای جنس، سن و تحصیلات با گروه بیماران همتا شده‌اند. برای این گروه نیز ملاکهای ورود فوق رعایت شده‌اند. بدیهی است که با توجه به ماهیت چنین تحقیقاتی انتخاب تصادفی امکان پذیر نمی باشد لذا روش نمونه گیری نیز با توجه به هدف پژوهش غیر احتمالی و به صورت در دسترس انجام خواهد گرفت. برای تجزیه و تحلیل آماری از تحلیل واریانس چند متغیره (MANOVA) استفاده شد. داده ها به وسیله SPSS-17 تحلیل شدند.

مبینی بر اینکه اختلال اضطراب فراگیر بیشتر با افسردگی مرتبط است تا دیگر اختلالات اضطرابی (۱). برای مثال افسردگی و اختلال اضطراب فراگیر آسیب پذیری ژنتیکی مشابهی دارند (۷). شواهد فزاینده نشانگر این هستند که سیستم های نوروترانسمیتری مشابهی در افسردگی و اضطراب متش承 وجود دارد (۸).

با توجه به شباهت ها و مولفه های مشترک بین اختلال اضطراب فراگیر و افسردگی این سوال مطرح است که آیا عدم تحمل بلا تکلیفی با افسردگی نیز مرتبط است یا نه. با این وجود، این موضوع توجه تجربی نسبتاً کمتری در زمینه افسردگی به خود جلب کرده است. Sextone, et al (۲) و Buher & Dugas (۹) معتقدند که عدم تحمل بلا تکلیفی دائماً با خلق منفی در ارتباط است و این بدان دلیل است که افرادی که دچار عدم تحمل بلا تکلیفی هستند، به صورت منفی به موقعیتها و رویدادهای مبهم واکنش نشان می دهند. اختلال دیگری که در ادبیات پژوهش مربوط به عدم تحمل بلا تکلیفی مورد بررسی قرار گرفته است اختلال وسوسی-اجباری (Obsessive-Compulsive disorder) است. اختلال وسوسی-اجباری، اختلالی با سیر نوسانی مزمن توصیف شده است و می تواند منجر به نقص هایی در زندگی شغلی، اجتماعی و خانوادگی در بین افرادی که از جهات دیگر عملکرد خوبی دارند، گردد (۱۰). عدم تحمل بلا تکلیفی و ناتوانی در تصمیم گیری به عنوان سیمای شناختی هسته‌ای اختلال وسوسی-اجباری در نظر گرفته شده است و برخی پژوهشها عدم تحمل بلا تکلیفی در این بیماران را نشان داده‌اند (۱۱). عدم تحمل بلا تکلیفی در این اختلال با رفتارهای اجباری و آینین ارتباط دارد، بدین معنی که افراد شاید اجبارها و آینین‌ها را به عنوان تنها راهبرد در دسترس خود برای کاهش آشفتگی مربوط به پیامد احتمالی ترسناک در نظر می گیرند (۱۲). پژوهش Stekete, et al نشان داد که افراد مبتلا به اختلال وسوسی-اجباری، عدم تحمل بلا تکلیفی بیشتری از افراد مبتلا به دیگر اختلالات اضطرابی و گروه بهنجار گزارش کردند (۱۳). همچنین Holaway, et al در پژوهش خود نشان دادند که افراد مبتلا به اختلال وسوسی-اجباری سطوح بالاتری از عدم تحمل بلا تکلیفی را نسبت به گروه کنترل نشان دادند (۱۴). در پژوهشی دیگر که توسط Toloin, et al در زمینه عدم تحمل بلا تکلیفی در بیماران وسوسی-اجباری انجام گرفت، یافته‌های نشان دادند که بیماران وسوسی نوع وارسی (Checking)، عدم تحمل بلا تکلیفی بیشتری را از گروه غیر وارسی و کنترل نشان دادند (۱۴). به طور خلاصه پژوهش‌های پیشین نشان می دهد که عدم تحمل بلا تکلیفی به عنوان یک نقص شناختی - در اختلالات اضطرابی مثل اختلال وسوسی-اجباری و نیز احتمالاً در اختلال افسردگی اساسی نقش مهمی را بازی می کند. بنابراین شناسایی الگوهای نقص در این گروه از بیماران، می تواند در زمینه مداخلات درمانی و همچنین علت شناسی این دو اختلال مفید باشد. با توجه به مطالب گفته شده و نیز با توجه به اینکه اغلب تحقیقات گذشته بر روی غیر بیماران انجام شده بود،

ابزار

۱- مقیاس عدم تحمل بلاتکلیفی:

برای نخستین بار فریستون و همکاران (۱۵) یک ابزار خودسنجی تهیه کردند که مقیاس عدم تحمل بلاتکلیفی نامیده شده که سازه تحمل بلاتکلیفی را مورد سنجش قرار می‌دهد. این آزمون ۲۷ آیتم دارد که با مقیاس لیکرت ۵ درجه‌ای (هرگز، بندرت، گاهی اوقات، اغلب اوقات، همیشه) پاسخ داده می‌شود. سخنه اولیه به زبان فرانسوی همسانی درونی ($\alpha=0.91$) و ضریب پایایی بازآزمایی نسبتاً خوبی با فاصله ۴ هفتة ($\alpha=0.78$) به دست آورده است. اعتبار این آزمون را نیز فریستون و همکاران (۱۵) رضایت بخش گزارش کرده‌اند. بوهر و دوگاس (۱۶) نسخه انگلیسی آن را تهیه و اعتباریابی کرده‌اند. ضریب آلفای کرونباخ و ضریب پایایی بازآزمایی (با فاصله ۵ هفتة) به ترتیب 0.94 و 0.74 به دست آمده است. ضریب همبستگی این مقیاس با پرسشنامه نگرانی ($\alpha=0.60$)، مقیاس افسردگی بک ($\alpha=0.59$) و مقیاس اضطراب بک ($\alpha=0.55$) در سطح 0.001 معنی دار به دست آمده است. این ابزار در ایران نیز به فارسی ترجمه شده و ویژگی‌های روانسنجی آن مطلوب توصیف شده است. پایایی آن به روش بازآزمایی 0.79 گزارش شده است و از اعتبار صوری خوبی برخوردار است (۱۷).

یافته‌ها

در جدول ۱ میانگین و انحراف استاندارد نمرات پرسشنامه عدم تحمل بلاتکلیفی در بین سه گروه (بیماران افسردگی، بیماران وسوسی و گروه سالم) نشان داده شده است جدول (۱). برای تحلیل داده‌های آماری از تحلیل واریانس چند متغیره (MANOVA) استفاده شد. لامبای ویلکز به دست آمده نشان می‌دهد که بین میانگین سه گروه تفاوت کلی وجود دارد ($F=59/10$, $P<0.001$). جدول شماره ۲ تحلیل واریانس چند متغیره را نشان می‌دهد جدول (۲).

۲- آزمون افسردگی بک (ویراست دوم) BDI_II

این پرسشنامه برای سنجش شدت افسردگی در سال ۱۹۶۳ توسط بک تدوین شد و در سال ۱۹۹۶ توسط بک، استیر و براون مورد تجدید نظر قرار گرفت (۱۸). این مقیاس شامل ۲۱ آیتم می‌باشد هر یک از آیتمها دارای چهار جمله است که شدت افسردگی را می‌سنجد، هر جمله از نظر شدت بین صفر تا ۳ نمره می‌گیرد. هر یک از مواد این پرسشنامه یکی از علائم افسردگی را می‌سنجد. اغلب پژوهشها نشان داده‌اند که این تست از ثبات درونی بالایی برخوردار است و ضریب آلفای این تست بین 0.73 تا 0.95 گزارش شده است، همچنین همبستگی این تست با دیگر

جدول ۱: داده‌های توصیفی نمره کل و نمره خرد مقياس‌های پرسشنامه عدم تحمل بلاتکلیفی بر حسب سه گروه

نمره کل	ناتوانی برای انجام عمل						ناتوانی برای انجام عمل			وسوسی
	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	
۱۴/۰۲	۹۴/۱۳	۳/۲۴	۱۲/۷۸	۳/۳۱	۱۷/۴۷	۵/۶۴	۳۱/۳۹	۵/۲۰	۳۲/۴۷	وسوسی
۸/۳۷	۶۴/۳۳	۳/۱۴	۱۲/۶۶	۲/۷۹	۱۱	۴/۱۵	۱۷/۶۲	۵/۰۵	۲۳/۰۴	افسردگی
۸/۴۲	۵۰/۷۶	۲/۷۱	۹/۲۰	۲/۳۲	۱۰/۱۶	۳/۶۳	۱۶/۸۲	۳/۹۴	۱۴/۵۸	سالم

جدول ۲. تحلیل واریانس چند متغیره عدم تحمل بلااتکلیفی بر حسب گروه ها

P - value	F	MS	منبع متغیر وابسته
۰/۰۰۰	۱۶۹/۸۶	۳۸۳۷/۷۰	گروه ناتوانی برای انجام عمل
۰/۰۰۰	۱۵۳/۷۹	۳۱۵۳/۹۵	استرس آمیز بودن بلااتکلیفی
۰/۰۰۰	۹۴/۵۶	۷۵۵/۳۴	منفی بودن رویدادهای غیر متظره
۰/۰۰۰	۲۱/۹۸	۲۰۲/۷۵	بلااتکلیفی در مورد آینده
۰/۰۰۰	۲۱۰/۸۶	۲۳۳۶۴/۱۰	نمراه کل

که، این بیماران در توضیح و تفسیر آشتفتگی و نگرانی خود بلااتکلیف و سردرگم می‌مانند و بنابراین جهت رفع بلااتکلیفی و برقراری مجدد قطعیت در رفتارها و آینه‌های اجباری درگیر می‌شوند (۱۴). یک توجه دیگر با توجه به ویژگی‌های بالینی بیماران وسوسی این است که این بیماران اغلب در تردید و شک هستند و نمی‌توانند در موقع تصمیمی گیری قاطعانه تصمیم بگیرند همین امر باعث می‌شود تا آنها همیشه از موقعیت‌های مبهم دوری جسته و نتوانند بلااتکلیفی را تحمل کنند.

یافته دیگر پژوهش نشانگر آن بود که بیماران افسرده به غیر از خرده مقیاس بلااتکلیفی در مورد آینده، در بقیه خرده مقیاس‌ها و نیز نمره کل با گروه وسوس اتفاقوت داشتند، به این معنی که بیماران وسوسی در موقعیت‌های مبهم احساس بلااتکلیفی بیشتری نسبت به بیماران افسرده دارند. به طور کلی این یافته همسو با این نظریه است که عدم تحمل بلااتکلیفی بیشتر در بیماران اضطرابی – بیماری‌هایی که «نگرانی»، یکی از ویژگی‌های اصلی آنهاست – مشاهده می‌شود.

یافته نهایی پژوهش حاکی از آن بود که بین بیماران افسرده با گروه سالم نیز در نمره کل و خرده مقیاس‌های ناتوانی برای انجام عمل و بلااتکلیفی در مورد آینده تفاوت معنادار آماری وجود داشت. طبق دانش ما تحقیقات بسیار اندکی در این زمینه صورت گرفته است. در تنها تحقیقی که توسط دوگاس و همکاران (۱) انجام گرفته است یافته‌ها نشان دادند بین عدم تحمل بلااتکلیفی با نمرات تست افسردگی بک همبستگی مثبت معنادار وجود دارد. تحلیل رگرسیون نشان داد که افسردگی بدون کنترل کردن متغیرهای جنسیت و نگرانی ۲۲ درصد از واریانس عدم تحمل بلااتکلیفی را تبیین می‌کرد اما هنگامی که جنسیت و نگرانی کنترل شدند، افسردگی فقط ۶ درصد از عدم تحمل بلااتکلیفی را توانست تبیین کند. یک تبیین احتمالی برای این یافته این است که بین نگرانی و افسردگی رابطه وجود دارد (۲) هر چند در پژوهش حاضر بیماران افسرده برای نداشتن یک اختلال همزمان کنترل شده بودند، اما باید در نظر داشت که اغلب بیماران افسرده از اضطراب نیز رنج می‌برند بنابراین وجود شباهت میان افسردگی و اضطراب می‌تواند یک تبیین احتمالی برای وجود رابطه بین افسردگی و عدم تحمل بلااتکلیفی باشد. بیماران افسرده در خرده مقیاس بلااتکلیفی در مورد آینده تمایز از افراد سالم عمل کرده بودند. به طور کلی افراد افسرده نسبت به آینده بدین و نومیدند. بر اساس مدل مثلث

همانطور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود در تمامی مولفه‌های عدم تحمل بلااتکلیفی و نیز نمره کل مقیاس، بین سه گروه تفاوت معنادار وجود دارد به این معنا که میزان عدم تحمل بلااتکلیفی در بین سه گروه متفاوت است. برای تحلیل بیشتر و فهمیدن اینکه بین کدام گروه‌ها تفاوت وجود دارد از آزمون تعییی توکی استفاده شد، یافته‌ها نشان دادند که بین گروه سالم و بیماران وسوسی – اجباری در نمره کل عدم تحمل بلااتکلیفی و نیز تمامی خرده مقیاس‌ها (натوانی برای انجام عمل، استرس آمیز بودن بلااتکلیفی، منفی بودن رویدادهای غیر متظره و بلااتکلیفی در مورد آینده) تفاوت معنادار آماری ($P < 0.001$) وجود دارد به عبارتی دیگر بیماران وسوسی – اجباری نسبت به افراد سالم از توانایی کمی برای تحمل بلااتکلیفی برخوردارند. همچنین بین بیماران افسرده با گروه سالم نیز در نمره کل و خرده مقیاس‌های ناتوانی برای انجام عمل و بلااتکلیفی در مورد آینده تفاوت معنادار آماری ($P < 0.001$) وجود داشت. یعنی در این خرده مقیاس‌ها بیماران افسرده عمل کرد بدتری نسبت به افراد سالم داشتند. بیماران سالم داشتند. بیماران افسرده به غیر از خرده مقیاس بلااتکلیفی در مورد آینده، در بقیه خرده مقیاس‌ها و نیز نمره کل با گروه وسوس اتفاقوت داشتند ($P < 0.001$). به این معنا که میزان تحمل بلااتکلیفی آنها نسبت به بیماران وسوسی بهتر بود.

بحث

هدف پژوهش حاضر مقایسه عدم تحمل بلااتکلیفی در بین بیماران افسرده اساسی و اختلال وسوسی – اجباری با گروه کنترل بود. یافته‌های پژوهش حاضر نشان دادند که بین گروه سالم و بیماران وسوسی – اجباری در نمره کل عدم تحمل بلااتکلیفی و نیز تمامی خرده مقیاس‌ها تفاوت معنادار وجود دارد، به عبارت دیگر بیماران وسوسی – اجباری نسبت به افراد سالم توانایی کمتری در تحمل موقعیت‌های بلااتکلیف دارند. یافته پژوهش حاضر با یافته‌های مانچجنی و همکاران (۱۱)، تولین و همکاران (۱۴) و هولوی و همکاران (۱۲) همسو می‌باشد. یافته‌های بالینی نشانگر آن هستند که بیماران وسوسی تمایل به انجام رفتارهای تکراری دارند (مانند وارسی خاموش بودن کلید برق) و این کار را تا زمانی انجام می‌دهند که احساس کنند کار «دقیقاً درست» را انجام داده اند. دلیل احتمالی این رفتار را می‌توان ناتوانی فرد در تحمل احساس تردید دانست (تولین و همکاران، ۲۰۰۳)، یک توجیه احتمالی این است

اجباری را). برای مثال بیماران را باید ترغیب کرد تا تکالیفی چون پر کردن سریع فرم ها یا انجام تکالیف چالش برانگیز با ساختار ناتمام را انجام دهند. بر اساس رویکرد شناختی، این تمرين ها می توانند بلا تکلیفی را از حالت «فاجعه آمیز سازی» در بیاورد و خود را کارآمدی بیمار را برای تحمل بلا تکلیفی افزایش دهد (۱۴).

همچنین با تعییر و کاهش احساس عدم تحمل بلا تکلیفی می توان آشفتگی فرد را کاهش داد تا به تبع آن آینه های رفتاری فرد نیز کاهش یابد.

این پژوهش نیز مانند اغلب پژوهش های دیگر محدودیت هایی داشت که تعمیم یافته ها را با مشکل مواجه می سازد. برای مثال می توان به مشخص نکردن انواع وسوسی ها، حجم کم نمونه، عدم کنترل متغیر نگرانی در بیماران افسرده، تصادفی نبودن نمونه گیری و برابر نبودن تعداد زن و مرد اشاره کرد.

تشکر و قدردانی

در پایان از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تیم پژوهشی روانپزشکی و علوم رفتاری که حمایت مالی طرح را بر عهده داشتند تشکر و قدردانی می گردد.

شناختی Beck، بیماران افسرده نسبت به خود، محیط و آینده با افکار غیر منطقی و افسرده ساز واکنش نشان می دهند. واکنش آنها نسبت به آینده همراه با سردرگمی و نومیدی است (۲۴)، و این می تواند یک توجیه احتمالی برای یافته پژوهش حاضر باشد. همچنین در خرده مقیاس ناتوانی در انجام عمل نیز بیماران افسرده ضعیفتر از افراد عادی عمل کرده بوند. در تبیین این یافته می توان اشاره کرد که بر اساس چهارمین ویراست راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی (DSM-IV-TR) کنده روانی حرکتی و نیز از دست دادن انرژی از جمله نشانه های افسرده است (۲۵) که تلویحاً به این معنی است که بیماران افسرده برای شروع یک عمل و یا تداوم آن با مشکل مواجه هستند.

نتیجه گیری

بر اساس یافته های پژوهش حاضر و نیز پژوهش های مشابه، روان درمانگران باید ترس های مرتبط با عدم تحمل بلا تکلیفی را در بین بیماران وسوسی ارزیابی کنند. به عبارت دیگر درمان باید شامل تمرين هایی باشد که برای ارتباط ضعیف بین بلا تکلفی و سطوح بالای اضطراب طراحی شده اند. در مواجهه زنده برای مثال هدف باید گسترش مواجهه جهت آمیختن موقعیت هایی باشد که احساس بلا تکلیفی را بر می انگیزاند (اما نه لرمه رفتارهایی

References

- Dugas MJ, Schewartz A, Francis K. Intolerance of uncertainty, worry, and depression. *Cognitive ther res* 2004; **28**: 835-842.
- Buher K, Dugas MJ. The intolerance of uncertainty scale: Psychometric properties of the English version. *Behav Res Ther* 2002; **40**: 931-945.
- Volz KG, Schubotz RI, Cramon YV. Why am I unsure? Internal and external attributions of uncertainty dissociated by fMRI. *NeuroImage* 2004; **21**: 848-857.
- Berenbaum H, Bredemeier K, Thompson RJ. Intolerance of uncertainty: Exploring its Dimensionality and Associations with Need for Cognitive Closure, Psychopathology, and Personality. *J Anxiety Disorder* 2007; **10**: 1016-1038.
- Ladouceur R, Gosselin P., Dugas MJ. Experimental manipulation of intolerance of uncertainty: A study of a theoretical model of worry. *Behav Res Ther* 2000; **38**: 933-941.
- Grenier S, Ladouceur R. Manipulation de l'intolérance à l'incertitude et aux inquiétudes. *Revue comedienne des sciences du comportement* 2004; **36**(1): 56-65.
- Kendler KS. Major depression and generalized anxiety disorder: Same genes, (partly) different environments—revisited. *Brit J Psychiatry* 1996; **168** Suppl 30: 68-75.
- Gorman JM. Treatment of generalized anxiety disorder. *J Clin Psychiatr* 2002; **63** Suppl 8: 17-23.
- Sexton KA, Noton PJ, Waler JR, Noron GR. Hierarchical model of generalized anxiety and specific vulnerability and anxiety. *Cogn Behav Ther* 2003; **32**: 82-94.
- Conner KP, Aardema F, Pelissier M. *Beyond Reasonable Doubt: Reasoning process in obsessive-compulsive disorder and related disorder*, USA, John Wiley and sons, Ltd, 2005, pp 54-56.
- Mancini FD, Olimpio F, Genio MD, Didonna F, Prunetti E. Obsession and compulsion and intolerance of uncertainty in a non-clinical samples. *Anxiety Disord* 2002; **16**: 401-411.
- Holaway RM, Heimberg RG, Coles ME. A comparison of intolerance of uncertainty in analogue obsessive-compulsive disorder and generalized anxiety disorder. *Anxiety Disord* 2006; **20**: 158-174.
- Steketee G, Frost RO & Cohen I. Beliefs in obsessive-compulsive disorder. *Anxiety Disord* 1998; **12**: 525-537.
- Tolin EF, Abramowitz JS, Brigidi BD, Foa EB. Intolerance of uncertainty in obsessive-compulsive disorder. *Anxiety Disord* 2003; **17**: 233-242.
- Freeston MH, Rheaume J Letarte H, Dugas MJ., Ladouceur R. Why do people worry? *Pers Indiv Differ* 1994; **17**: 791-802.
- Buher K., Dugas MJ. Investigating the construct validity of intolerance uncertainty and its unique

- relationship with worry. *Anxiety disord* 2006; **20**: 222-236.
17. Ebrahimzadeh Z. The study of cognitive beliefs, perfectionism and social problem solving ability according to uncertainty levels among OCD and MDD. Dissertation in MA. Ardabil University, 2006 (Persian).
 18. Desmet M, Vanheule S and Verhaeghe P. Dependency self-criticism and the symptom specificity hypothesis in a depressed clinical sample. *J Soc Behav Person* 2006; **34**(8): 1017-1028.
 19. Fairbrother N and Moretti M. Sociotropy, autonomy and self-discrepancy status in depressed, remitted depressed and control participants. *Cogn Ther Res* 1998; **22**: 279-296.
 20. Ghassemzadeh H, Mojtabai R, Karamghadiri N and ebrahimkhani N. Psychometric properties of a Persian language version of the beck depression inventory-second edition: BDI-II – Persian. *J Depresses Anxiety* 2005; **2**: 185-192.
 21. Hodgson RJ, Rachman S. Obsessional- compulsive complaints. *Behav Res ther* 1977; **15**: 389-395.
 22. Rachman SJ, Hodgson RJ. *Obsessions and compulsions*. Englewood Cliffs 1980; **5**: 45-50.
 23. Dadfar M. The study of personality disorders comorbidity in OCD comparative with health group. Dissertation in MA. Tehran, Tehran psychiatric Institute 1997; PP: 56.
 24. Clark DA, Beck AT, Alford BA. *Scientific foundation of cognitive theory and therapy of depression*. USA, John Wiley and Sons Inc, 1999; PP: 25-32.
 25. American Psychiatric Association. *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders*. Translated by, Nikkho R., Avadisyans H. Iran, Tehran, Sokhan pub, 2000; PP: 45-51.